

[Hagen Hagensen]

gjort et meget betydeligt arbejde, det skal da anerkendes. Uanset at det vel nok vil være vanskeligt, for ikke at sige umuligt at være enig med VS i ret mange af de enkelte lovforslag, i hvert fald i den udformning, de har fået, havde jeg fundet, at der kunne være god grund til at drøfte og vurdere borgernes retssikkerhed og demokratiske rettigheder på retsplejeområdet, herunder de stillede forslag, især om agent provocateur bestemmelsen – eller rettere sagt: mangel på bestemmelse – og vore varetægtsfængslinger, både deres form og varighed, som jo nu er domstolens ansvar, og også i det hele taget betingelserne for disse forhold. Men jeg må sige rent ud, at min lyst til at gøre dette med udgangspunkt i VS-forslagene er ganske bortvejret efter tildragelserne omkring den nedlagte Rutanafabrik på Nørrebro i de seneste dage, hvor VS-borgmester i København, Viljo Sigurdsson, har fremsat og vedstået bl. a. følgende udtalelse:

»Styrk demokratiet – befri fabrikken!«.

Man kan ikke, og VS kan heller ikke, have ét standpunkt her i tinget, udtrykt i ordene om at ville »modvirke den underminering af retssikkerheden og de demokratiske rettigheder, som« – hævder forslagsstillerne – »har fundet sted de seneste år«, og et andet standpunkt, som udtrykkes på Nørrebro af VS-borgmesteren i København, der opfordrer til lovovertrædelser og derved underminerer retssikkerheden og de demokratiske rettigheder. Når og hvis VS har begge standpunkter, kan det ikke forventes, at vi andre seriøst skal behandle VS-forslagene her i tinget, mens vi skal finde os i, at VS uden for tinget gør brug af udenomsparlamentariske metoder ved at opfordre til optøjer og andre strafbare tilskikkelser.

Dersom forslagsstillerne ikke klart og utvetydigt tager afstand fra, hvad Viljo Sigurdsson som borgmester i København har sagt ved sin optræden på Nørrebro, og dermed hans udtalelse: »Styrk demokratiet – befri fabrikken!«, hvilken udtalelse så sandelig er en underminering af den retssikkerhed, man ellers taler om, så må vi afstå at forhandle VS-forslagene, mens vil naturligvis ikke fraskrive os at drøfte retsplejespørgsmål, både dem, der er rejst i disse forslag, og i øvrigt.

Alle – det er nogle generelle bemærkninger, jeg gerne vil føje til – ikke blot VS, sæt-

ter forebyggelse af forbrydelser højere end afsløring deraf. Men forebyggelsen forekommer i høj grad at ligge uden for retsplejeområdet, såfremt vi da ikke skal ende i en politistat, hvor alt, hvad der ikke er tilladt, er forbudt, og det er næppe heller VS' mening, at det skal komme dertil. Inden for retsplejens område må afsløringer – eller bedre opklaring – prioriteres højt, men inden for prioriteringen må der også prioriteres.

Det siger sig selv, at man skal sætte mere ind på at opklare drab end for f. eks. at opklare et tyveri af en cykel. Mandskabsmangel har gjort, at en række lovovertrædelser ikke kan efterforskes tilstrækkelig hurtigt eller slet ikke kan gøres til genstand for efterforskning. Det kan ikke længere blive ved at være sådan; borgernes retssikkerhed forringes derved. Ikke blot er vold og dermed frygt for vold stigende, fordi der ikke er overvågning nok af befolkningens færden på almene steder, men tyveriers og hæleriers meget betragtelige omfang og den utåleligt lave opklaringsprocent skyldes også manglende ressourcer. Det er urimeligt, at det er nået dertil, at befolkningen som helhed skal lide derunder. Dette er en underminering af retssikkerheden og de demokratiske rettigheder, vi alle skal have. Der skal være ro og orden. Der skal være sikring af borgernes liv og ejendom i en retsstat.

Sådanne problemers løsning trænger sig på i ret bred forstand. En styrkelse af disse forhold, en styrkelse af vores ordensmagt og den generelle indsats, den gør til gavn for befolkningen, skal også have sin anerkendelse af os.

Knud Lind (FP):

VS har fremsat en retspolitisk buket, bestående af 7 lovforslag, som mere eller mindre omhandler de problemer, der opstår mellem det enkelte individ og retsstaten, set i relation til den balanceakt, som altid vil foregå, når man ønsker at opretholde sikkerhed, fred og orden for befolkningen i en retsstat.

Lovforslag nr. L 18 handler om politiets registrering af personer, som enten har begået en lovovertrædelse eller mistænkes for at have begået en sådan. Kriminalregisteret opdeles i et afgørelsesregister, som indeholder domme, tiltalefrafald m. v., og et efterforskningsregister, som er et internt arbejds-